

**IV МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ «СВІТ ПСИХОЛОГІЇ»
IV INTERNATIONAL FESTIVAL «PSYCHOLOGY WORLD»**

**Міжнародні Челпанівські
психолого-педагогічні
читання**

(з нагоди 100-річчя урочистого відкриття
Психологічного інституту Г.І. Челпановим)

Том IV (12)

УДК 378.1
378.4

Рекомендовано Вченюю радою
ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди". Протокол № 2 від 28 жовтня 2013 р.

Видання здійснено за сприяння Міжнародної Експертної Агенції
"Консалтинг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології

Редакційна колегія випуску:
Кремень В.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Рубцов В.В., Гусєва О.П., Сєрова О.Є.,
Лишченко О.І., Коцур В.П., Рик С.М., Марцинковська Т.Д.

Відповідальний редактор випуску:
Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор

Гуманітарний вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди" - Додаток 4 до Вип. 31, Том IV (12): Тематичний випуск "Міжнародні Челпанівські психолого-педагогічні читання". - К.: Гнозис, 2014. - 384 с.

Humanitarian Bulletin SU "Pereyaslav-Khmelnitsky Pedagogical University by H.Skovoroda" - Supplement 4 to Vol. 31, Volume IV (12): Thematic Issue "International Chelpanov's Psycho-Educational Reading". - K.: Gnosis, 2014. - 384 p.

У тематичному випуску вміщені наукові статті фахівців з нагоди 100-річчя відкриття Г.І. Челпановим І-го Психологічного інституту.

У збірнику представлені історичні аспекти становлення психології як самостійної науки та роль Г.І. Челпанова у цьому процесі наприкіні XIX - на початку ХХ століть. Здійснений огляд новітньої педагогіки як технології птекання довершеної особистості. Психологія ХХI століття представлена у сукупності її здобутків та перспектив, теоретичних пошуків та емпіричних надбань. Філософія людини, суспільства і культури постала у контексті найбільш актуальних проблем, що визначаються як змістові виміри третього тисячоліття. Ще один актуальний тематичний напрям вміщений у збірнику матеріалів - психологічні, педагогічні та організаційні умови запровадження європейських стандартів вищої освіти в Україні.

Для фахівців-освітян, педагогів, психологів, філософів, науковців, дослідників психологічно-педагогічних та управлінських проблем розвитку освітньої справи в Україні та за її межами.

ISBN 978-966-2760-14-9 (4)

© ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький ДПУ
імені Григорія Сковороди", 2014 р.
© Східно-Європейський Інститут Психології, 2014 р.
© Психологічний інститут РАО, 2014 р.
© Московський міський психолого-педагогічний
університет, 2014 р.
© Інститут проблем виховання НАПН України, 2014 р.
© Видавництво "Гнозис", 2014 р.

ТЕМАТИЧНИЙ ВИПУСК

**МІЖНАРОДНІ ЧЕЛПАНІВСЬКІ
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ
ЧИТАННЯ**

Додаток 4 до Вип. 31, Том IV (12), 2014 р.

ГРУПОВА РОБОТА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПОЗАУРОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сухопара І. Г.

Київський університет імені Бориса Грінченка,
ст. викладач

Стаття присвячена проблемі групової роботи як чинника формування толерантності у молодших школярів у позаурочній діяльності. Розглядаються педагогічні умови формування толерантності молодих школярів. приділяється увага способам організації дітей у групи.

Ключові слова: толерантність, виховання толерантності в учнів, групова робота, позаурочна діяльність.

Постановка проблеми. Сучасні зміни, які відбуваються сьогодні в Україні майже в усіх сферах суспільного життя спричиняють посилення вимог до виховання активного, свідомого, відповідального, патріотичного громадянина своєї держави, який цінує себе як індивідуальність і поважає іншого, який має власні думки, погляди, точку зору. Суспільство потребує людини, яка має власний високий рівень культури й сприймає, визнає, поважає культуру іншої людини, готова взаємодіяти з нею на основі миру, взаєморозуміння, злагоди, толерантності. Завдання виховання такої особистості покладено саме на систему освіти, і загальноосвітні заклади навчання зокрема. Тому проблема формування основ толерантності у дітей молодшого шкільного віку, підготовка їх до вміння спілкуватись, навчатись, співпрацювати, взаємодіяти з іншими, які відрізняються іншою культурою, традиціями, національністю, соціальним статусом, віком, релігійними, політичними поглядами стає одним із провідних завдань початкової школи. Групова форма організації виховної роботи є однією з активних форм позаурочної діяльності, яка дозволяє школярам діяти, практично реалізовувати навички співробітництва, міжособистісного спілкування,

прийняття спільногорішення, узгодження різних поглядів. Саме тому вона розглядається нами як важливий чинник формування толерантності у молодших школярів, що безпосередньо впливає на гармонійний розвиток особистості та подальших успіх у суспільному житті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-педагогічних та методичних джерел з проблеми формування толерантності у молодших школярів виявив зацікавленість науковців до розгляду різних аспектів вирішення даної проблеми. У коло наукових інтересів входять питання визначення психолого-педагогічних основ розгляду толерантності (А. Асмолов, І. Бех, С. Бондарєва, Б. Гершунський, О. Докукіна, О. Клєпцова, О. Кононко, О. Столяренко, К. Чорна, В. Шалін); виховання толерантності (Л. Бернадська, О. Грива, О. Матієнко, Б. Ріердон, П. Степанов); формування толерантності у молодших школярів (С. Герасимов, Е. Койкова, О. Крушельницька); змісту виховання толерантності (Б. Вульфов, Т. Гурова, А. Погодіна); педагогічних технологій виховання толерантності (М. Бітянова, І. Вачков, Г. Солдатова, Л. Шайгерова, О. Шарова, О. Щеколдіна).

Мета статті полягає в узагальненні підходів до визначення сутності та ролі, умов організації групової роботи як чинника формування толерантності молодшого школяра у позаурочній діяльності.

Виклад основного матеріалу. Толерантність як важлива й необхідна умова існування сучасного світу трактується у «Декларації принципів толерантності» прийнятою Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури як «вміння жити в мирі й терпимості до різних людей, вірувань, позицій, здатність відстоювати свої права та свободи і при цьому не порушувати права та свободи інших, готовність до конструктивної взаємодії й взаєморозуміння з людьми, незалежно від їхніх поглядів і поведінки як основи цивілізованих відносин» [4, с. 64]. Толерантність розглядається як здатність людини бачити в іншому саме іншого – носія інших цінностей,

поглядів, міркувань, поведінки; як позитивне ставлення до відмінностей; здатність подивитись на світ одночасно з різних точок зору: своєї та інших; ознака впевненості людини в собі; пізнання та розвиток власної особистості та індивідуальності.

У педагогічному контексті толерантність розглядається як моральна цінність (В. Андрієвська, О. Асмолов, Н. Асташова, І. Бех, С. Бондирєва, В. Тишков, О. Швачко); ставлення до соціальних і культурних відмінностей (Р. Валітова, В. Гараджа, О. Клєпцова, Г. Кожухарь, А. Садохін, Л. Скворцов, П. Степанов); загальнолюдська якість особистості (Б. Вульфов, П. Комогоров А. Петровський, Г. Солдатова).

Педагогом П. В. Степановим толерантність трактується як визнання, прийняття, розуміння. Визнання – це здатність бачити в іншому саме іншого, як носія інших цінностей, іншої логіки мислення, інших форм поведінки, а також усвідомлення його права бути іншим, відмінним від інших. Прийняття – позитивне безумовне ставлення до таких відмінностей. Розуміння – це вміння бачити іншого зсередини, здатність поглянути на його світ одночасно з двох точок зору: своєї власної та його [6, с. 18].

Отже, розглянувши вищезазначені тлумачення, можна дати узагальнене визначення толерантності як складного інтегративного особистісно-морального утворення особистості, яка має систему цінностей та інтересів і готовність їх захищати, одночасно з повагою ставитись до позицій і цінностей інших людей, взаємодіяти з ними на основі злагоди і порозуміння.

Дослідник Т. Гурова визначає «толерантність молодшого школяра» як стійку особистісну властивість, що характеризується визнанням права на відмінність і вмінням доброзичливого ставлення до цінностей інших без збитку для власної особистості; сформованістю вмінь налагоджувати стосунки з іншими людьми шляхом діалогу; передбачає здатність регулювати

прояв власних негативних емоційних і поведінкових реакцій на інакшість [3, с. 274].

Російський дослідник С. Герасимов розуміє виховання толерантності у молодших школярів як цілеспрямований, планомірно організований професіонально компетентним учителем першої ступені загальної освіти процес формування в учнів толерантності: терпимого ставлення до іного роду поглядів, нравів, звичок, поваги до особливостей різних народів, націй, релігій; процес розвитку толерантної свідомості, світогляду, почуттів, якостей особистості молодшого школяра, а також здібності до толерантної взаємодії на основі використання системи педагогічних засобів. [1, с. 146].

Виховання толерантності в учнів розуміємо як процес взаємодії вихователя і вихованців з метою формування толерантності як цінності, якості особистості, яка буде виявлятись у поведінці та вчинках учнів. Формування толерантності у молодших школярів розглядаємо як початковий, пропедевтичний етап виховання толерантності, її становлення і розвитку в ході спеціально організованої діяльності вчителя з молодшим школярами.

Можна погодитись з думкою педагога А. А. Погодіної щодо визначення мети виховання толерантності у молодших школярів, а саме «виховання у підростаючого покоління потреби та готовності до конструктивної взаємодії з людьми та групами людей незалежно від їх національної, соціальної, релігійної приналежності, поглядів, світогляду, стилів мислення та поведінки» [5, с. 8].

Отже, для виховання толерантності у молодших школярів потрібно виховувати повагу до себе, повагу до іншого та вчити конструктивній взаємодії на основі злагоди та порозуміння. Для виховання поваги до себе доцільно розвивати почуття власної гідності, впевненості у собі, відповідальності, формувати адекватну самооцінку, прагнення до саморозвитку, розвивати активність, ініціативність, творчість, креативність

молодших школярів. Для виховання поваги до іншого необхідно розвивати здатність бачити та розуміти відмінність іншого, сприймати цю відмінність як цінність, визнавати за іншим право бути таким, яким він є, емоційно сприймати інших (емпатія). Для оволодіння навичками конструктивної взаємодії потрібно вчити дітей спілкуватись, вести діалог, полілог, дискусію, дотримуючись культури спілкування, не створювати конфліктні ситуації, вміти вирішувати конфлікти на основі поваги, злагоди, порозуміння, пошуку компромісу.

Широкі можливості для виховання толерантності у молодших школярів дає творчо організована позаурочна діяльність, яка дозволяє дітям виявляти здібності, розкривати таланти, спробувати себе в різних ролях, вчитись спілкуватись, взаємодіяти з іншими. Позаурочна діяльність розглядається як організація у позаурочний час різноманітних видів діяльності та спілкування, які забезпечують виховання й соціалізацію школярів. Важливим у позаурочній діяльності є:

спеціально організоване і свідомо здійснюване спілкування й діяльність школярів;

індивідуальний виховний вплив та суб'єкт-суб'єктні відносини з учнем.

Враховуючи основні принципи позаурочної діяльності, такі як добровільність, цікавість, емоційність, розвиток ініціативи, самодіяльності, винахідливості, творчості, використання ігрових форм, суспільну спрямованість, доцільною можна вважати організацію діяльності школярів у груповій формі (взаємодія між учасниками виховного процесу реалізується через співпрацю у малих групах).

Групова форма роботи дозволяє спілкуватись, гратись, співпрацювати у невеликій кількості учнів (3 – 6 чоловік). Навчальна діяльність у класі в кількості 25 – 30 учнів не дає можливості організувати повноцінне

спілкування і співпрацю, взаємодію з однокласниками. Молодші школярі не здатні підтримувати контакт з такою кількістю ровесників. Як зазначає науковець Голованова Н. Ф. «у класі переважає відкрита активність вчителя при пасивній позиції дітей» [2, с. 2].

У позаурочній діяльності в групі школярі діляться інформацією, обмінюються досвідом, краще пізнають свої можливості та можливості інших однокласників. Кожна дитина має можливість спробувати себе в різних ролях – лідера, координатора, організатора, виконавця, виявити свої найсильніші сторони, і отримати стимул до розвитку тих здібностей, яких не має. В учнів відбувається формування культури власної гідності, впевненості у своїх можливостях та здібностях, самовираження їхньої особистості, що сприяє формуванню толерантності. Взаємодія дітей у групі відбувається на емоційному рівні, вони співпереживають, вчаться співчувати, що розвиває емпатію, яка є складовим компонентом толерантності. Групова робота буде сприяти вихованню у дітей відповідальності, яка є важливою складовою толерантності. У ході спільної діяльності учням потрібно буде виконувати певні доручення. Доручення будуть привчати дитину до відповідального ставлення. Будь-яке доручення має дві однаково значущі складові: міру повноваження (тебе попросили, тобі довірили, крім тебе ніхто не зможе це зробити, від тебе очікують дій, від тебе залежить успіх справи) і міру відповідальності (від тебе вимагаються зусилля волі, наполегливість, зосередженість, відмова від більш цікавих справ). Робота в невеликих групах надає можливість молодшим школярам діяти, практично реалізовувати навички співробітництва, міжособистісного спілкування, активного слухання, прийняття спільногого рішення, узгодження різних поглядів.

Важливим є питання про склад та способи організації таких груп. Діти можуть об'єднуватись в такі групи: за власним бажанням і за пропозицією вчителя. Об'єднання дітей за власним бажанням може відбуватися на основі

спільних інтересів, симпатій, уподобань, дружніх відносин. Таке об'єднання дає можливість для спілкування й взаємодії з однодумцями, що дозволяє висловлювати власну точку зору, яка буде сприйматись і визнаватись іншими без упереджень, що відповідно буде підвищувати власну самооцінку, виховувати почуття власної гідності, розвивати творчі здібності, таланти.

Об'єднання дітей за пропозицією педагога буде носити цілеспрямований виховний вплив, відповідати меті та завданням, які ставить вчитель початкових класів.

1. Вчитель для виконання спільногого завдання може запропонувати найбільш активним учня створити команду друзів, однодумців. Така команда буде досить ефективно співпрацювати: діти зможуть вільно висловлювати власні погляди, вносити пропозиції, розподіляти ролі та завдання, успішно досягати результату.
2. Вчитель може запропонувати об'єднатись в одну команду всім лідерам класу. Школярі в такій команді будуть вчитись вислуховувати точку зору іншого, критично її оцінювати, аргументувати, доводити свою позицію, вносити раціональні пропозиції, розподіляти роботу, доводити справу до кінця. Лідери зможуть побути в іншій ролі, що буде вчити їх толерантно, з повагою ставитись до поглядів однокласників, шукати шляхи порозуміння, вчитись домовлятись.
3. Вчитель пропонує об'єднатись дітям за власним бажанням і призначає відповідальним учня, який має певні організаторські здібності, але не є визнаним авторитетом класу. У такому разі дитина, яка буде очолювати групу зможе виявити й розкрити організаторські здібності, спробувати побути в ролі лідера. Це буде сприяти підвищенню самооцінки, діти зможуть по-іншому подивитись на свого однокласника, розкрити приховані здібності учня. В той же час на школярів не буде тиснути авторитет визнаного лідера, а лідер спробує себе в інший ролі, зрозуміє почуття інших.

4. Вчитель може об'єднати в одну команду дітей, які мало спілкуються між собою (представники різних дружніх груп). В такому разі спільне завдання згуртує школярів. Учням доведеться спілкуватись між собою, знаходити те, що їх об'єднує, виявляти спільні інтереси, вислуховувати, з повагою ставитись до інших пропозицій, ділитися інформацією, обмінюватись досвідом, краще пізнавати своїх однокласників.

5. Вчитель пропонує об'єднатись в групу на основі спільних інтересів, уподобань та інших ознак. З цією метою вчитель пропонує учням написати на аркуші паперу свої улюблені справи, інтереси, бажання, художні твори, фільми, мультфільми, ігри, свята та інше, далі знайти друзів, у яких однакові записи. Учнів групи будуть об'єднувати спільні інтереси у вільний час. Це допоможе їм поглибити свої знання в сфері їхніх інтересів, знайти корисну інформацію, з повагою ставитись до думок однокласників, знаходити спільні рішення, виявляти творчі здібності.

6. Вчитель може об'єднати в групу для виконання завдання окремо дівчат і окремо хлопчиків. Відомо, що в дружніх стосунках дівчата відають перевагу дівчатам, а хлопчики – хлопцям, отже взаємодія в таких групах буде здійснюватись на основі доброзичливості, кожна дитина буде мати можливість виявити свої здібності, розкрити таланти, спільно досягти бажаного результату.

Групова робота буде виступати чинником формування толерантності молодших школярів у позаурочній діяльності за умов організації вчителем ряду важливих педагогічних умов:

організація взаємодії учнів у групі на основі співпраці, поваги, співрозуміння, емпатії, відповідальності;

суб'єкт-суб'єктна взаємодія вчителя та учнів у взаєминах, спілкуванні, спільній діяльності;

навчання дітей культурі спілкування;

спільне обговорення, сприйняття і дотримання учнями правил, законів, традицій класу, групи;

створення психологічного комфорту для школярів у спільній діяльності;

створення ситуацій успіху для окремих членів групи та для всієї групи;

можливості вибору завдань, форми роботи, способу об'єднання в групи.

Висновки. Групова робота у позаурочній діяльності, виконуючи виховну, пізнавальну, комунікативну, творчу функції, дозволяє створювати умови для формування толерантності у молодших школярів, мотиває учнів до саморозвитку, самовдосконалення, сприяє розвитку особистісних та соціальних якостей дітей молодшого шкільного віку, комунікативних, організаторських умінь. Важливим у такій роботі буде спрямування вчителя початкових класів на формування толерантності у молодших школярів, раціональна, усвідомлена, цілеспрямована організація позаурочної роботи, застосування групових форм роботи у позаурочній діяльності, дотримання педагогічних умов формування толерантності, використання різних способів об'єднання дітей у невеликі групи.

Список використаних джерел

1. Герасимов С. А. Педагогические средства воспитания толерантности у детей младшего школьного возраста : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / С. А. Герасимов. – Архангельск, 2004. – 269 с.
2. Голованова Н.Ф. Особенности технологии воспитательной работы в начальной школе / Н.Ф. Голованова // Начальная школа плюс до и после. – 2003. – № 3. – С. 1 – 9.
3. Гурова Т. Ю. Зміст і значення виховання толерантності молодших школярів в умовах полікультурного освітнього простору / Т. Ю. Гурова

- // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – Зб. наукових праць : Вип. 14 (67). – Запоріжжя, 2011. – Ч. 2. – С. 271 – 276.
4. Декларация принципов толерантности // Век толерантности. – 2001. – № 1. – С. 62–68.
 5. Погодина А. А. Толерантность: термин, позиция, смысл, программа / А. А. Погодина // История (ПС). – 2002. – № 11(16 - 22 марта). – С.6–10.
 6. Степанов П. В. Воспитание детей в духе толерантности / П. В. Степанов // Классный руководитель. – 2002. – № 2. – С. 18 – 20.

Сухопара И. Г. Групповая работа как фактор формирования толерантности у младших школьников в внеурочной деятельности

В статье рассматривается проблема групповой работы как фактора формирования толерантности у младших школьников в позаурочной работе. Раскрываются педагогические условия формирования толерантности у детей младшего школьного возраста. Уделяется внимание способам организации детей в группы.

Ключевые слова: толерантность, воспитание толерантности у младших школьников, групповая работа, позаурочная деятельность.

Suhopara I.G. The group work as a factor formation of tolerance in junior schoolchildren in after-hour activities

The article deals with the problem of group work as a formation factor of tolerance in junior schoolchildren in after-hour activities. We consider pedagogical conditions of tolerance of the younger childrens. Focuses on the ways of organizing children in groups.

Key words: tolerance, forming of tolerance, group work role after-hour activities.

Збірник НАУКОВИХ ПРАЦЬ засновано у 2000 році.

ЗАСНОВНИК:

Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №16427-4899Р від 20. 01. 2010 року.
Збірник затверджено постановою президії ВАК України
з психологічних та філософських наук від 14.04.2010 №1-05/3,
педагогічних наук від 06.10.2010 №3-05/6.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

В.П. Коцур, доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

ПЕДАГОГІКА: Вашуленко М.С., доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України; Волков Л.В., доктор педагогічних наук, професор; Нікітчина С.О., доктор педагогічних наук, професор; Токмань Г.Л., доктор педагогічних наук, професор; Шапран О.І. доктор педагогічних наук, професор.; Коцур Н.І. доктор історичних наук, професор.

ПСИХОЛОГІЯ: Булах І.С., доктор психологічних наук, професор; Корніяка О.М., доктор психологічних наук, професор; Калмикова Л.О., доктор психологічних наук, професор; Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор; Татенко В.О., доктор психологічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України;

ФІЛОСОФІЯ: Андрушченко В.П., доктор філософських наук, професор, дійсний член НАПН України, член-кореспондент НАН України; Базалук О.О., доктор філософських наук, доцент; Рик С.М., кандидат філософських наук, доцент (заступник головного редактора); Стадник М.М., доктор філософських наук, професор; Стогній І.П., доктор філософських наук, професор, Ярошовець В.І., доктор філософських наук, професор; Кожуховська Л.П., кандидат педагогічних наук, доцент, Зленко А.М. кандидат історичних наук (відповідальні секретарі).

Рекомендовано Вченого радиою Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди (протокол № 2 від 28 жовтня 2013 р.)

За зміст, авторську позицію та достовірність наведених у статтях фактів, цитувань, відповідальність несуть автори.

УДК 378.1
378.4

Рекомендовано Вченуою радою
ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди". Протокол № 2 від 28 жовтня 2013 р.

Видання здійснено за сприяння Міжнародної Експертної Агенції
"Консалтинг і Тренінг" та Східно-Європейського Інституту Психології

Редакційна колегія випуску:
Кремень В.Г., Савченко О.Я., Маноха І.П., Рубцов В.В., Гусєва О.П., Серова О.Є.,
Ляпшенко О.І., Коцур В.П., Рик С.М., Марцинковська Т.Д.

Відповідальний редактор випуску:
Маноха І.П., доктор психологічних наук, професор

Верстка та макетування:
Омелян О.А.

Гуманітарний вісник ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди" - Додаток 4 до Вип. 31, Том IV (12): Тематичний випуск "Міжнародні Челпанівські психолого-педагогічні читання". - К.: Гнозис, 2014. - 384 с.

Humanitarian Bulletin SU "Pereyaslav-Khmelnitsky Pedagogical University by H.Skovoroda" - Supplement 4 to Vol. 31, Volume IV (12): Thematic Issue "International Chelpanov's Psycho-Educational Reading". - K.: Gnosis, 2014. - 384 p.

У тематичному випуску вміщені наукові статті фахівців з нагоди 100-річчя відкриття Г.І. Челпановим І-го Психологічного інституту.

У збірнику представлені історичні аспекти становлення психології як самостійної науки та роль Г.І. Челпанова у цьому процесі наприкіні XIX - на початку ХХ століть. Здійснений огляд новітньої педагогіки як технології плекання довершеної особистості. Психологія ХХI століття представлена у сукупності її здобутків та перспектив, теоретичних пошукув та емпіричних надбань. Філософія людини, суспільства і культури постала у контексті найбільш актуальних проблем, що визначаються як змістові виміри третього тисячоліття. Ще один актуальній тематичний напрям вміщених у збірнику матеріалів - психологічні, педагогічні та організаційні умови запровадження європейських стандартів вищої освіти в Україні.

Для фахівців-освітян, педагогів, психологів, філософів, науковців, дослідників психологічно-педагогічних та управлінських проблем розвитку освітньої справи в Україні та за її межами.

ISBN 978-966-2760-14-9 (4)

© ДВНЗ "Переяслав-Хмельницький ДПУ
імені Григорія Сковороди", 2014 р.
© Східно-Європейський Інститут Психології, 2014 р.
© Психологічний інститут РАО, 2014 р.
© Московський міський психолого-педагогічний
університет, 2014 р.
© Інститут проблем виховання НАПН України, 2014 р.
© Видавництво "Гнозис", 2014 р.

Друк ТОВ «ГНОЗІС». Свідоцтво по внесенню до Держ. реєстру від 27.10.2005 р. серія ДК № 2328.
Підписано до друку 29.06.2014 р. Формат 60x84 1/16. Папір офс № 1. Гарнітура Helios.
Ум. друк. арк. 24,8. Наклад 300 примірників. Зам. № 9362/4.